

Ду Фу. Лірика

ВЕСНЯНИЙ КРАЄВИД

Країна в руїнах, та гори і ріки живуть,
У місті весна зеленіє співочо-строкато;
Засмучено мислю (аж квіти в сльозах) про Вітчизни майбуть;
І птахи журливі... З родиною жаль розлучатись.

Три місяці поспіль палає за|пекла війна;
Листи з Батьківщини для мене дорожчі від злота.
Волосся коротша, на скроні ляга сивина;
Рідке воно й куце, і шпильками — не заколоти.

Переклад Ярослави Шекери

ГІСТЬ ПРИЙШОВ

Мій дім полонили
весняні розбурхані води,
Окликую чайок,
які прилітають щодня.

Стежинки в саду підмітаю -
сьогодні товариш приходить,
Для нього лиш двері
оселя моя розчиня.

Та страв небагато,
і фрукти непишні в тарелях;
Чарки заіскрились
снагою старого вина.

З сусідою хочу піднять
не один щастя келих.
Він врешті прийшов,
і ми випили всеньке до дна.

Переклад Ярослави Шекери

ВЕСНЯНОЇ НОЧІ РАДЮ ДОЩУ

Цей добрий дощ
нагрянув дуже вчасно —
Прилинула розбурхана весна.
Він тихо в ніч
із вітерцем прокрався,
Душа його — то бісерна роса.

Цей дощ загус —
а хмари чорні, дикі;
На річні вогники рибалок
блим та блим...
Світанку жду:
побачу обважнілі лики
Тих квітів,
що в Ченду дощем умиті цим.

Переклад Ярослави Шекери

НОЧІВЛЯ У ТЕРЕМІ БІЛЯ РІЧКИ

Вже сутінки впали, з'єднали
стежки з горою;
Високий будинок милується
ликом ріки.
На скелях зависли хмарини
благенького краю,
А хвилечки граються місяцем,
повним таким!

Шугають примарами в синь
журавлі і лелеки,
Шакали й вовки пожвавішали —
їжа нова...
Журюся війною, не сплю —
сон мій вилито з глека.
Безсилий гармонію дати
я небу й землі. І безсилі слова.

Переклад Ярослави Шекери

ПРИ МІСЯЦІ ЗГАДУЮ БРАТА

Тривожно гримлять барабани — вже люди не ходять;
Це осінь, і чується втомлена пісня гусей...
А ніч розсипає дзвінкої роси білі води;
А в ріднім краю місяць світло ясніше несе.

І брат мій далеко, розлучені ми — чи навіки?
Ніхто не пита, чи помер я давно, чи живу;
Я довго не маю листів, а послав їх без ліку, —
Пожежі війни все палають вві сні й наяву...

Переклад Ярослави Шекери

Повертаються дикі гуси

Я приїхав на схід —
від домівки це тисячі лі.
Як уляжеться бунт,
повернуся якої весни?
Споглядаю над містом гусей —
Серце рветься з німої журби,
Бо на північ летять,
на вітчизну вертають вони!

Переклад Ярослави Шекери

ДИКІ ГУСИ

Дикі гуси летіли за тисячі лі,
Та на північ вони повертаються знову.
Їм байдуже, чому тут зостануться в далекій землі.
Вже злітають вони, і у путь вирушають сувору.

Як їх мало залишилося на мілині.
Лиш перегук пронизливий чути в долині.
Люба, вигадки то, безнадійні, сумні —
Не несуть вони лист, небилицям не вірю я нині.

Переклад Т. Некура

ПІСНЯ ПРО ХЛІБ І ШОВК

У Піднебесній, по Китаю всьому,
Є тисяч десять міст, мабуть;
Але чи є хоча б одне, в якому
Не славилася б воїнів можуть?

А що, якби серпи, мотики й рала
Повиливати нам з блискучих лат,
Аби воли покірно оборали
Цунь поля запустілого улад?

Гіркі ридання вже б не поливати
Ту землю, де гула страшна війна.
Чоловіки б із піснею орали,
Жінки б наткали з шовку полотна.

Переклад Ярослави Шекери

ПІСНЯ ПРО ХЛІБ І ШОВК

Напевно, міст у Піднебесній
не менше тисяч десяти,
Але нема такого міста,
де б воїнів у латах не знайти.

Якби ж ми переплавити могли
ті лати на орала для землі.
Щоб кожну латочку бездоглядних ланів
переорати за погожих днів.

Щоб селянин і сів, і збирав,
і шовкопряди листям годував.
Щоб той, хто любить рідну землю,
не лив за нею сліз даремно.
Чоловіки б у полі працювали,
і шовк, співаючи, жінки звивали.

Переклад Т. Некура

ПАПУГА

Полонили папугу думки невеселі:

Пам'ятає, розумник, усе, що бувало.

Сита старість... І затишно в теплій оселі...

Слів багато дізнавсь, тільки сенсу в них мало...

Але все таки жде, що прочиниться клітка:

Люди люблять, навколо ж – залізна в'язниця.

Одинока у лісі гойдається гілка -

То навіщо краса, непотрібна марниця?

Переклад Оксани Бушакової і Олександра Каєнка